

מ"י 1884/12/15 - צור בנשבת נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום באשקלון

מ"י 1884-12-15 מדינת ישראל נ' בונקר ואח'
תיק חיצוני: 405769/2015

מספר בקשה: 1

בפני כבוד הסגן נשיא אור אדם
המבקש: צור בנשבת ע"י ב, כ עו"ד ורד שלו
נגד מדינת ישראל
המשיבה:

החלטה

1. המבקש הגיש בקשה זו לפי פקודת בזיון בית משפט כנגד המדינה, בטענה להפרת הוראות בית המשפט לגבי קבלת ציוד ראשוני. לאחר שקיבלתי את עמדת המשיבה, לא מצאתי מקום להעתר לבקשה.
2. **ראשית**, הליך של בזיון בית משפט לא נועד "להעניש" מי שהפר הוראה שיפוטית, אלא הוא מכון פני עתיד, לכפות בקנס או במאסר עליו לקיים את ההוראה השיפוטית. **שנית**, בהתאם לפסיקה, הליך מסוג זה נתפס כהליך אכיפה קיצוני, שפגיעתו עלולה להיות קשה בשל הסנקציה שבצדו, מאסר או קנס. על כן, מקובל לראות בהליך בזיון כהליך שיורי, שאין מקום להפעילו מקום שישנה דרך חלופית להשיג את אכיפת ההחלטה השיפוטית שניתנה. **שלישית**, כיוון שהסנקציה ע"פ הפקודה היא מאסר או קנס, ישנם ספקות בהלכה הפסוקה אם בכלל ניתן לפעול ע"פ הפקודה כנגד המדינה (ר' רע"א 4036/14 **חסן מסעודין נ' אלכסנדר קושניר** (29/12/2014) והפסיקה הרבה המאוזכרת שם).
3. עם זאת, מצאתי מקום להתייחס לטענות החמורות לגופן. המבקש קבל על כך שבדיון ביום 1.12.15 הורה בית המשפט כי מפקד מתקן הכליאה יאפשר להעביר לו ציוד ראשוני. אמו נסעה לתחנת קרית מלאכי להעביר את הציוד, אולם הדבר לא התאפשר, כי המשיב נלקח לחקירה בימ"ר לכיש. האם הגיעה לימ"ר, שם סרבו לקבל את הציוד בטענה כי יש להעבירו רק במסגרת התחנה. לאחר שיחה טלפונית, יצאה האם שוב לתחנת קרית מלאכי, אולם היומנאי סירב לקבל את הציוד בטענה כי המבקש מועבר לכלא שקמה. הליווי שהעביר את המבקש לכלא שקמה, סירב לקבל את הציוד מידי האם.
4. בית המשפט ביקש את התייחסות כל הגורמים הרלוונטיים ולהלן תגובותיהם:

- א. רמ"ח תשאול ימ"ר לכיש השיב, כי המבקש הוחזק בידי שב"ס ולא היתה כל פניה לימ"ר להעברת ציוד.
- ב. יחידת נחשון הגיבה, כי בהתאם לנהלים, הכנסת ציוד לעצור חייבת להעשות ביחידת האם או בתחנה האחראית.
- ג. קצין אסירים בכלא שקמה הגיב, כי העצור הוחזק בתחילה ע"י הימ"ר ונקלט בשב"ס רק ביום 6.12.15. כבר ביום 7.12.15 נתקבל ציוד ראשוני מבני משפחתו (בתגובה נכתב, כנראה בטעות, 7.10.15).
- ד. קצין אג"מ ת. קרית מלאכי השיב, כי המבקש הגיע לתחנה ביום 30.11.15 עם תיק גדול ובו בגדים וציוד. אופשר להכניס לתאו של המבקש בגדים, סיגריות ושמיכה, אך לא את התיק כולו שנשאר ביומן. המבקש שהה בתחנת קמ"א עד 3.12.15 ובכל שהותו קיבל בגדים, סדין וסיגריות.
5. בטרם כתיבת ההחלטה, התקבלה הודעה נוספת של ב"כ המבקש, לפיה עד ליום 8.12.15, לא התאפשר למשיב לקבל ציוד ראשוני מבני משפחה. אמו של המבקש הגיעה לכלא שקמה, ונמנע ממנה להעביר ציוד ראשוני עקב חג החנוכה. המבקש הוסיף וטען טענות שאינן קשורות לבקשה זו, בעניין המצאותו ב"צינוק" מיום חמישי 3.12.15 עד יום ראשון 6.12.15. לא אתייחס לעניין זה שלא בא זכרו בבקשה המקורית, ואיננו רלוונטי לסוגיות שעלו בבקשה, ולכן לא קיבלתי התייחסות בגינו.
6. מכל מקום, באף אחת מהתשובות שנתקבלו אין הסבר מדוע חלף שבוע מאז הוראתה של כב' השופטת, סגנית הנשיאה דינה כהן, על הכנסת ציוד ראשוני, כשלטענת המבקש טרם הוכנס ציוד ראשוני.
7. אף אם המבקש הועבר ממקום למקום, מחזקתה של התחנה לחזקת היחידה החוקרת, בחזקה לתחנה ולאחר מכן לרשות שב"ס בכלא שקמה, אין בכך כדי להצדיק את ה"טרטור" שספגה אמו של המבקש. גם אם כל ההתנהלות נעשתה ע"פ הנהלים, ונבעה מהעובדה שמדובר בחקירה דינמית, במהלכה הועבר המבקש מרשות יחדה אחת לאחרת, רצוי היה לגלות גמישות, כדי למנוע את הגעתה של אמו של המבקש הלך ושוב.
8. **למעלה מן הצורך אני חוזר על ההוראה של כב' סגנית הנשיאה, לפיה שב"ס יאפשר למבקש לקבל ציוד ראשוני מבני משפחתו בהתאם לנהלים ובהקדם האפשרי.**
9. למעלה מן הצורך יצוין, כי ההליך ההולם יותר טיפול בבעיות מעין אלה, איננו בקשות במסגרת תיק המעצר. המחוקק ייחד הליך הולם לעניין תנאי החזקה במעצר של עצירים ואסירים. עתירת אסיר היא ההליך ההולם לביורור טענות מעין אלה. סעיף 62 א' **לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971**, קובע כי אסיר, לרבות עצור, רשאי להגיש לבית המשפט המחוזי, עתירה נגד רשויות המדינה ואנשים הממלאים תפקידים על-פי דין **בכל**

ענין הנוגע למאסרו או למעצרו. זהו ההליך ההולם טענות כגון אלה העולות בבקשה זו. במסגרת עתירת אסירים, מתקבלת עמדת השב"ס, הניצב כצד לעתירה, ובית המשפט מוסמך ליתן הוראות לרשות המנהלית בכל עניין הקשור לתנאי אחזקתו של העצור.

10. בעניין פלונית (ע"פ 5833/12 פלונית נ' מדינת ישראל, (12/09/2013)), ציין בית המשפט העליון כהאי לישנא: **"לא אחד כי דרך המלך לבחינת תנאי מאסר אינה במסגרת ערעור על גזר הדין, אלא במסגרת עתירת אסיר..."** (שם, פסקה 4 לפסה"ד). בעניין קיסוס (בש"פ 1081/11 מאיר קיסוס נ' מדינת ישראל, (21/02/2011)), קבע בית המשפט העליון שוב, כדלקמן: **"אכן, עניין זה מקומו יכול היה להיות עתירת אסיר, אך אני מוצא לנכון, ממידת הרחמים, להידרש לכך גם כאן, כשם שבית משפט זה נדרש מידי פעם בהליכי מעצר לשאלות של אירועי שמחה או להבדיל אבל של עצורים, גם אם דרך המלך היא בעתירת אסיר..."**

11. נמצא איפוא, כי גם אם בתי משפט נוטים להתייחס בשולי הדברים במסגרת החלטות מעצר גם לתנאי החזקה של עצורים, לרבות להכנסת ציוד ראשוני, שיחות טלפון וכד' - הרי שמדובר בהוראות הניתנות בשולי הדברים, לא בהליך המתאים, מעין 'המלצות' לגורמים המחזיקים בעצור, כאשר דרך המלך לפי הפסיקה היא במסגרת עתירת אסירים.

12. המזכירות תעביר העתר ההחלטה לסגנית הנשיאה השופטת דינה כהן, לב"כ המבקש, וכן לגורמי שהגיבו: מפקד תחנת קרית מלאכי, מפקד ימ"ר לכיש, מפקד יחידת נחשון וקצין אסירים כלא שקמה - כל אלה יעשו כל הדרוש כדי שתקלות מעין אלה לא תשונה.

ניתנה היום, כ"ז כסלו תשע"ו, 09 דצמבר 2015, בהעדר הצדדים.